

Да заобиколиш предразсъдъците си

Радослав се събуди кисел. Днес следобед се налагаше да пропусне важна тренировка по футбол – следващата седмица беше градското първенство и целият отбор се надяваше да се представят повече от добре. Радослав беше нападател и обичаше тази позиция - беше приел ролята си присърце. Наместо тренировката обаче трябваше да ходи на туристическа обиколка из Пловдив – това го бяха измислили от училище за всички десетокласници. Мероприятието доста го дразнеше: та той познаваше своя град като петте пръста на ръката си. Пловдив и Матера в Италия ще са Европейски столици на културата през 2019 г. и обиколката беше част от културната програма на Пловдив. Радослав наистина обичаше града си и знаеше, че има какво да покаже от историческото си наследство и забележителностите си, но изобщо не му се ходеше по досадни обиколки.

Това му се въртеше в ума, докато сънено отиваше към банята. В коридора едва не се сблъска със сестра си Ина, която беше екскурзовод в града и много добре знаеше за мероприятиято. Както и за отношението на брат ѝ към него.

- Добро утро, Ради!

- Добро! – измърмори момъкът. – Трябва да побързам, че ще закъснея за безценната беседа – току-виж съм пропуснал да чуя за пореден път нещо от историята на Пловдив.

- Беседата ще ти хареса, ще видиш! Хайде, стига си мрънкал. Ела да закусим и тръгвай!

След като закусиха и брат ѝ се изстреля през вратата, за да хване училищния автобус, Ина си помисли, че много ѝ се иска брат ѝ да хареса беседата – всъщност именно тя я беше съчинила, но не искаше да му го довери. Притесняваше се от саркастичните му подмятания.

Вечерта тя го очакваше с нетърпение и със свито сърце го заразитва как е минало.

- Супер яко го бяха измислили, Ин! – разпалено заобяснява Ради. – Разходиха ни из стария град, разказаха ни за архитектурата и историята на Пловдив, но имаше доста неща, които бяха новост за мен. После стигнахме до амфитеатъра, а ти знаеш колко го харесвам. Почувствах се горд жител на града си. Чудесна инициатива!

- Виждаш ли? А ти сутринта така недоволстваше! – отвърна усмихнато Ина.

Тя също се почувства горда – все пак брат ѝ рядко хвалеше нещо така страстно. Искрено се надяваше и гостите на града да го харесат, след като го видят през очите на екскурзоводите и местните хора. Пловдив си заслужава!